

Ministeren

Retsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

6. juni 2016

Udlændingeafdeling
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2016 - 4274
Akt-id 71445

Retsudvalget har den 11. maj 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 608 (Alm. del) efter ønske fra Peter Kofod Poulsen (DF) til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 608:

Vil ministeren redegøre for, hvornår en person, der har deltaget i en væbnet konflikt, kan miste sit opholdsgrundlag, og hvor ofte er disse regler bragt i anvendelse?

Svar:

1. Efter udlændingelovens § 21 b, stk. 1, der blev indført ved lov nr. 176 af 24. februar 2015, bortfalder en opholdstilladelse eller opholdsret, hvis en udlænding opholder eller har opholdt sig uden for landet, og der er grund til at antage, at udlændingen under opholdet uden for landet deltager eller har deltaget i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, medmindre bortfald vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. For udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, kan bortfald af opholdsret kun ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed.

En udlænding, hvis opholdstilladelse eller opholdsret er bortfaldet efter udlændingelovens § 21 b, stk. 1, må efter udlændingelovens § 32, stk. 11, ikke uden tilladelse indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud). Indrejseforbuddet meddeles for bestandig og har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen eller, hvis udlændingen opholder sig uden for landet, fra tidspunktet for konstateringen af, at udlændingens opholdstilladelse eller opholdsret er bortfaldet. Der kan meddeles et indrejseforbud af kortere varighed

end for bestandigt, hvis et indrejseforbud for bestandig vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

2. Efter udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 2, kan en tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse altid inddrages, når der foreligger oplysninger om forhold, som efter reglerne i § 10, stk. 1, ville udelukke udlændingen fra opholdstilladelse. Bestemmelsen indebærer således, at såvel en tidsbegrænset som en tidsubegrænset opholdstilladelse altid kan inddrages, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller for en alvorlig trussel for den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, eller hvis udlændingen anses for omfattet af artikel 1 F i flygtningekonventionen (om udelukkelse).

Endvidere kan en tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse altid inddrages, hvis udlændingen uden for landet er dømt for et forhold, som kunne medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24, såfremt pådømmelsen var sket her i landet, eller hvis der er alvorlig grund til at antage, at udlændingen uden for landet har begået en lovovertrædelse, som kunne medføre udvisning efter disse bestemmelser, eller når en udlænding er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union, jf. udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 3, jf. § 10, stk. 2, nr. 1 og 2, og § 10, stk. 5.

3. For så vidt angår spørgsmålet om, hvor ofte disse regler er bragt i anvendelse, har Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen, der har oplyst følgende:

”Siden indførelsen af bestemmelsen i udlændingelovens § 21 b har Udlændingestyrelsen truffet beslutning om bortfald af opholdstilladelse i 3 tilfælde. Flygtningenævnet har senere omgjort Udlændingestyrelsens beslutning i 1 af de 3 sager. De 2 øvrige sager ses ikke at være påklaget til Flygtningenævnet.

Udlændingestyrelsen har i perioden 1. januar 2015 – 30. maj 2016 truffet 1 beslutning om afslag på forlængelse af opholdstilladelse under henvisning til udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 2, jf. udlændingelovens § 10, stk. 1, nr. 3, jf. Flygtningekonventionens art. 1 F, litra a. Udlændingestyrelsens beslutning ses ikke at være påklaget til Flygtningenævnet.

Udlændingestyrelsen har i perioden 1. januar 2015 – 30. maj 2016 ikke truffet beslutning om inddragelse af opholdstilladelse under henvisning til udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 3, jf. § 10, stk. 2, nr. 1 og 2, eller § 10, stk. 5.

Opgørelserne for 2015 er endelige, opgjort på baggrund af registreringer i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem samt en efterfølgende manuel gennemgang.

Opgørelserne for 2016 er foreløbige, opgjort på baggrund af registreringer i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem pr. 30. maj 2016 samt en efterfølgende manuel gennemgang.

Generelt bemærkes, at de statistiske oplysninger er behæftet med usikkerhed, da det elektroniske sagsbehandlingssystem er opbygget som et journaliserings- og sagsstyringssystem og ikke som et egentligt statistiksystem.”

Inger Støjberg

/

Morten Duus